

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η εγκύκλιος της «αυθαιρεσίας» και της κουτοπονηριάς.

Μετά τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου νομοθετούν και με τις εγκυκλίους!!!

Η συγκυβέρνηση συνεχίζει την κατεδάφιση των εργασιακών σχέσεων και το ξεπούλημα της Δημόσιας περιουσίας. Η «επίθεση» στο Δημόσιο και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση που βρίσκεται σε εξέλιξη από την συγκυβέρνηση απειλεί με τραγική συρρίκνωση ότι έχει απομείνει από το κοινωνικό κράτος και τους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Η δε οριστική απόλυση χιλιάδων συναδέλφων από την καλοκαιρινή διαθεσιμότητα, είναι το πρώτο βήμα κατάργησης της μονιμότητας στο Δημόσιο. Ενός Συνταγματικού κεκτημένου που καθιέρωσε ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Η συγκυβέρνηση, προσπαθεί με σφιχτές και γρήγορες διαδικασίες, παρά τις παρατάσεις που έδωσε, να υλοποιήσει το Ν.4250/2014. Η εφαρμοστική εγκύκλιος, που εξέδωσε το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, αποτελεί μνημείο αυθαιρεσίας και κουτοπονηριάς.

Με περισσό θράσος, η εγκύκλιος του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης ορίζει ότι:

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

% ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

εντός της ίδιας Γενικής Διεύθυνσης

9-10 (ή από 9,1-10)

Έως και 25% των υπαλλήλων.

7-8 (ή από 7,1-8,9)

Έως και 60% των υπαλλήλων.

1-6 (ή από 1-6,9)

Τουλάχιστον 15% των υπαλλήλων.

Δηλαδή, τουλάχιστον το 15% των υπαλλήλων πρέπει να αξιολογηθεί ως «άχρηστο», προκειμένου να δημιουργηθεί η «δεξαμενή» των απολύσεων και υποχρεωτικά, το 60% των Δημόσιων Υπαλλήλων ως «μέτριοι» που θα πρέπει να λένε ευχαριστώ. Την ίδια στιγμή εκβιάζονται οι αξιολογητές να τηρούν τα ποσοστά καθώς σε διαφορετική περίπτωση θα βρεθούν κατηγορούμενοι για πειθαρχικό παράπτωμα.

Το δικαίωμα της ένστασης εξαντλείται μόνο στην κατηγορία των υπαλλήλων που θα λάβουν μέσο όρο βαθμό αξιολόγησης 6 και κάτω. Οι εργαζόμενοι που περιλαμβάνονται στο 15% (ανίκανοι) και θα βαθμολογηθούν με 6,1 έως 6,9 χαρακτηρίζονται «ανίκανοι» και δεν τους δίδεται ούτε καν το στοιχειώδες δικαίωμα αντίδρασης αυτό της ένστασης. Βέβαια και αυτοί που θα κάνουν ένσταση μη φανταστούν ότι θα τύχουν σοβαρής αντιμετώπισης, αφού τις ενστάσεις τις εξετάζει τριμελής επιτροπή από Γενικούς Διευθυντές που τους ορίζει ο Υπουργός ή το όργανο διοίκησης του φορέα, κατά τη λογική «Γιάννης κερνά και Γιάννης πίνει»...

Ζήτημα επίσης σοβαρό είναι το γεγονός ότι, ο Γενικός Διευθυντής αλλά και κάθε αρμόδιο κατά Νόμο όργανο, έχει την εξουσία να ορίσει με την απόφαση επιμερισμού των ποσοστών βαθμολόγησης στις κλίμακες του 25% και του 60% στη Γενική του Διεύθυνση και ποσοστό μικρότερο από εκείνο που ορίζει ως ανώτατο ο Νόμος.

Δηλαδή, στη βαθμολογία 9-10 όπου το ποσοστό των υπαλλήλων είναι ως 25% μπορεί να ορίσει, εκτιμώντας τα τρία (3) κριτήρια που θέτει ο Νόμος και αιτιολογώντας τα, ποσοστό μικρότερο, για παράδειγμα 15%. Το ίδιο θα ισχύει και για το έως 70% των Προϊσταμένων του ίδιου επιπέδου. Το υπολειπόμενο θα μεταφερθεί στις λοιπές βαθμολογίες με ότι αυτό συνεπάγεται.

Τα τρία (3) κριτήρια που θέτει ο Νόμος προκειμένου να συνεκτιμηθούν για τον επιμερισμό των ποσοστών, σήμερα είναι όχι μόνο αβάσιμα αλλά εντελώς διάτρητα.

1. Η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα των μονάδων υποτίθεται ότι έχει ήδη κριθεί διοικητικά και οργανωτικά αλλά και έχει κοστολογηθεί ως προς την αναγκαιότητά τους με τη δημοσίευση των νέων οργανογραμμάτων.

Επομένως δεν μπορεί να έρθει ο Γενικός Διευθυντής και να επαναξιολογήσει κατά την κρίση του το ζήτημα αυτό. Στην πραγματικότητα ωστόσο, ούτε η αποτελεσματικότητα ούτε η αποδοτικότητα έχουν μετρηθεί σοβαρά, ώστε να αποτελούν ένα αξιόπιστο κριτήριο.

2. Οι αρμοδιότητες των οργανικών μονάδων σε σχέση με τις προτεραιότητες της ασκούμενης πολιτικής δεν

θεωρείται κριτήριο δυσμενούς αντιμετώπισης των αξιολογούμενων, ως προς τον επιμερισμό των ποσοστών βαθμολόγησης, αφού αυτοί δεν ορίζουν τις προτεραιότητες της πολιτικής, ούτε πιθανότατα έχουν επιλέξει την τοποθέτησή τους στη συγκεκριμένη μονάδα.

Εξάλλου, οι προτεραιότητες αλλάζουν πολύ συχνά τόσο εξαιτίας της μεταβολής των προσώπων στις θέσεις όσο και εξαιτίας της μεταβολής των γενικότερων συνθηκών, ενώ σπάνια οι προτεραιότητες έχουν κάπου καταγραφεί, ώστε να έχουν καταστεί γνωστές σε όλους. Συχνά όμως συμβαίνει, να είναι άλλες οι εξαγγελόμενες και άλλες οι προωθούμενες προτεραιότητες («κρυφή ατζέντα»)...

3. Η κατανομή των υπαλλήλων ανά οργανική μονάδα επίσης δεν μπορεί να αποτελέσει αντικειμενικό κριτήριο επιμερισμού των ποσοστών, δεδομένης και της παλαιοδιοικητικής γενικά αντίληψης περί τοποθέτησης ή μετακίνησης των μη «αρεστών» συναδέλφων σε μονάδες «ψυγείο», ενώ ενδέχεται να υπάρχουν ανατιολόγητα ανικανοποίητες αιτήσεις μετακίνησης υπαλλήλων προς άλλες μονάδες.

Πως μπορεί άραγε να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα μιας υποστελεχωμένης μονάδας «ψυγείου» (α', β' και γ' κριτήρια);

Στην περίπτωση των Ο.Τ.Α. το πρόσφατα ψηφισθέν Διευθυντικό δικαίωμα του Δημάρχου μπορεί κάλλιστα να συνδυαστεί θετικά ή και αρνητικά και με τα τρία ως άνω κριτήρια.

Η κυβέρνηση αλλά και τα αρμόδια Υπουργεία Εσωτερικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης αντί να ασχολούνται με άμεση προτεραιότητα για την κάλυψη του υφιστάμενου κενού της μη ύπαρξης σύγχρονων Ο.Ε.Υ., των ελλείψεων σε ανθρώπινο δυναμικό αλλά και ακόμη και την μη ύπαρξη περιγραφής θέσεων και καθηκόντων, προσπαθούν με κάθε τρόπο να εισάγουν με τη «δήθεν αξιολόγηση», την «ανθρωποφαγία» και τον «κανιβαλισμό» στη Δημόσια Διοίκηση και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Όλα αυτά που προβλέπουν τόσο το Π.Δ. 318/1992 όσο και ο Νόμος 4250/2014 που τροποποιεί το Π.Δ., δεν έχουν καμία σχέση ούτε με την βελτίωση των υπηρεσιών, ούτε με την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού. Ειδικά για τους εργαζόμενους στους Ο.Τ.Α. με τις ιδιαιτερότητες που υπάρχουν και τις δεκάδες κατηγορίες εργατοτεχνικού προσωπικού, αποδεικνύεται πως ο πραγματικός τους στόχος είναι οι απολύσεις. Αν ήθελαν πραγματική αξιολόγηση θα εφαρμόζαν τη σχετική διάταξη του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, αντί να προσπαθούν να επεκτείνουν παράνομα την ισχύ του Νόμου 4250/2014 στους Ο.Τ.Α. μέσω μιας εγκυκλίου.

Είναι φανερό πως η συγκυβέρνηση (Ν.Δ. και ΠΑ.ΣΟ.Κ.) επείγεται να διαλύσει πλήρως τις εργασιακές σχέσεις και στο Δημόσιο και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και να απολύσει όσους περισσότερους μπορεί. Πρόκειται για μια αδίστακτη πολιτική που αποφασίζει, νομοθετεί και διατάζει όπως έχουν σχεδιάσει και προγραμματίσει να υλοποιήσουν η τρόικα και τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, στα οποία φαίνεται ότι πιστά υπακούει και λογοδοτεί για τα αποτελέσματά της η συγκυβέρνηση.

Η «αξιολόγηση» είναι η αιχμή του δόρατος αυτής της επίθεσης και θα χρησιμοποιηθεί για:

■ Να δημιουργηθούν οι νέες δεξαμενές κινητικότητας-απόλυσης, αφού ποσοστό τουλάχιστον 15% των υπαλλήλων αλλά και μεγαλύτερο σύμφωνα με την εγκύκλιο, πρέπει να «αξιολογηθούν ως άχρηστοι» και να «γемίσουν» τη δεξαμενή.

■ Να αφαιρέσουν από τα Δικαστήρια, στα οποία προσφεύγουν σήμερα όσοι υπάλληλοι τέθηκαν σε διαθεσιμότητα, τον λόγο δικαίωσης των υπαλλήλων, που είναι κατά το Δικαστήριο η μη προηγούμενη αξιολόγησή ή των ιδίων ή της θέσης τους (βλ χαρακτηριστικά την Απόφαση 1240/2014 Πρωτοδικείου Αθηνών).

■ Να καθλωθεί μισθολογικά η πλειοψηφία των Δημοσίων Υπαλλήλων με βάση τη σύνδεση της αξιολόγησης με το ενιαίο Βαθμολόγιο-Μισθολόγιο (Ν.4024/2011).

■ Να υποτάξουν, να ελέγξουν και να χειραγωγήσουν. Να στρέψουν τον ένα εναντίον του άλλου. Επειδή ακριβώς δεν τους ενδιαφέρει τίποτα πέρα από τη διάλυση του Δημόσιου Τομέα και το χάρισμα των φιλέτων του στο κεφάλαιο, για αυτό χρειάζονται πειθαρχημένους-πειθαναγκασμένους και εντελώς υπάκουους υπαλλήλους, καθιστώντας τους συνένοχους στο ξεπούλημα και στη διάλυση αποκτώντας έτσι το τέλειο άλλοθι. Για να το πετύχουν αυτό χωρίς αντιδράσεις, θεσμοθετούν το νόμο της ζούγκλας μέσα στις υπηρεσίες. Είναι φανερό ότι αυτή η «αξιολόγηση», είναι ένας προσχηματικός τρόπος για απολύσεις χιλιάδων εργαζομένων στο Δημόσιο και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, για εξευτελισμό και απαξίωση των υπολοίπων. Προωθείται σήμερα, προκειμένου να αμφισβητηθεί και να υπονομευθεί το δικαίωμα στη σταθερή και μόνιμη εργασία που βρίσκεται υπό διωγμό. Άλλωστε, στόχος της συγκυβέρνησης είναι η διάλυση των σχέσεων εργασίας και η ελαστικοποίησή τους.

Γι' αυτό και πρέπει να αγωνιστούμε ενάντια στη δήθεν «αξιολόγηση». Γι αυτό, κανείς δε δικαιούται να σιωπήσει! Ο αγώνας ενάντια στην «αξιολόγηση», δεν είναι μόνο η αναγκαία αντίσταση στη δρομολόγηση νέων απολύσεων στο Δημόσιο και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Είναι και πάλη για ελευθερία, δημοκρατία και

διεκδίκηση ανοιχτών οριζόντων για όλους, κόντρα σε ένα βαθύ σκοταδισμό, ο οποίος στοχεύει να δηλητηριάσει βαθειά την κοινωνία.

Τώρα είναι η ώρα για την ένταση των δράσεών μας, για το μπλοκάρισμα με κάθε τρόπο της εφαρμογής του Νόμου στην πράξη, ο οποίος σημειωτέον, χαρακτηρίστηκε ως αντισυνταγματικός από τους έγκριτους επιστήμονες της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Παρότι λοιπόν υπερψηφίστηκε με οριακή, ευκαιριακή πλειοψηφία υπό τις γνωστές εκβιαστικές πιέσεις (κατάρρευσης της κυβέρνησης), είναι φανερό ότι ΔΕΝ διαθέτει ουδεμία ουσιαστική νομιμοποίηση! Πρέπει συνεπώς να βρισκόμαστε σε διαρκή και καθημερινή αγωνιστική εγρήγορση το σύνολο των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Καλούμε ΟΛΑ τα υπηρεσιακά στελέχη και όλους όσους εμπλέκονται στην διαδικασία «αξιολόγησης» αλλά και τους αιρετούς να αντισταθούν και να μην προχωρήσουν στις διαδικασίες επιμερισμού, εισηγήσεων, αξιολογήσεων, εκθέσεων. Αποφασίζουμε την χρήση όλων των προβλεπόμενων μορφών αγώνα για την ακύρωσή της: Απεργίες, Στάσεις Εργασίας, Συγκεντρώσεις, Καταλήψεις, υπογραφές, μπλοκάρισμα των Διευθύνσεων Διοικητικού με κάθε πρόσφορο συνδικαλιστικό τρόπο, για να μην παραδώσει καταστάσεις υπαλλήλων, έντυπα των ατομικών εκθέσεων. Πρώτος στόχος η μη υπογραφή της απόφασης κατανομής ποσοστών που σηματοδοτεί την έναρξη της διαδικασίας της κατάπτυστης αξιολόγησης. Η μάχη για την μη εφαρμογή του αντισυνταγματικού Νόμου για τη δήθεν «αξιολόγηση» μπορεί και πρέπει να οδηγήσει σε μαζικό κίνημα ανυπακοής με βασικό στόχο οι επίμαχες διατάξεις να μείνουν στα χαρτιά.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Για την Εκτελεστική Επιτροπή της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.